

ПОВІДОМЛЕННЯ

про утворення разової спеціалізованої вченої ради

Заклад освіти/наукова
установа

Інститут держави і права імені В.М.Корецького Національної
академії наук України (ідентифікаційний код 05417130)

1. Здобувач ступеня доктора філософії

1.1. ПІБ здобувача ступеня
доктора філософії

Д'яченко Тетяна Геннадіївна

1.2. Освітньо-наукова
програма, яку завершив
здобувач

47822 Право (081 Право)

1.3. Окремі елементи
освітньо-наукової програми
забезпечуються іншим
закладом вищої освіти/
науковою установою (у тому
числі іноземним)

ні

2. Дисертація

2.1. Тема дисертації

Договір банківського вкладу у цивільному праві України

2.2. Анотація дисертації

Д'яченко Т. Г. Договір банківського вкладу у цивільному праві України. – Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису. Дисертація на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 Право (08 – Право). – Інститут держави і права імені В. М. Корецького НАН України. Київ. 2022.

Дисертація складається із вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел та додатків. Дисертація присвячена комплексному дослідженню правового регулювання договору банківського вкладу в цивільному праві України. У дисертації досліджена правова природа договору банківського вкладу, його правове регулювання, практика застосування судами законодавства, що регулює зазначений цивільно-правовий договір тощо.

У дисертації досліджена еволюція інституту договору банківського вкладу в римському приватному праві, цивільному законодавстві Російської імперії, колишнього СРСР та України. Завдяки цьому дисертантці вдалось дослідити розвиток інституту договору банківського вкладу у цивільному законодавстві України, у т. ч. встановити спільні та відмінні риси у його правовому регулюванні, які були притаманні останньому в різні історичні періоди.

Договір банківського вкладу дисертантка розглядає як самостійний, поіменованій, реальний, односторонній, оплатний, формальний, строковий або безстроковий, міновий, каузальний, невідучарний договір, який залежно від суб'єктного складу учасників правовідносин може бути цивільним або господарським договором. За своєю спрямованістю цей договір має бути віднесений до договору про надання фінансових послуг. Він є банківським правочином, може бути змішаним договором, а договір банківського вкладу за участю фізичної особи є публічним договором.

У дисертації обґрунтовується, що поширення публічності на усі договори банківського вкладу за участю фізичних осіб є таким, що не повною мірою відповідає потребам розвинутого цивільного обороту. З огляду на викладене дисертантка пропонує встановити в законі, що договір банківського вкладу, в якому вкладником є фізична особа, є публічним договором, якщо сума банківського вкладу за таким договором, на момент його внесення до банку не перевищує встановленого законом граничного розміру відшкодування коштів, що сплачується вкладникам Фондом гарантування вкладів фізичних осіб.

За результатами аналізу співвідношення договору банківського вкладу з суміжними договірними конструкціями дисертантка зробила висновок, що за своєю правовою природою договір банківського вкладу є самостійним цивільно-правовим договором, який відрізняється від суміжних з ним договірних конструкцій (договір позики, договір зберігання, договір банківського рахунку). Дисертантка розглядає договір внеску (вкладу) на депозитний рахунок кредитної спілки як поіменований цивільно-правовий договір, до якого положення про договір банківського вкладу застосовуються в порядку аналогії закону.

З огляду на те, що банківське законодавство надає перевагу економічному змісту банківських операцій над їх правовою формою, дисертантка розглядає легальне визначення поняття «вклад (депозит), що міститься в Законі України «Про банки і банківську діяльність» (ст. 2), як таке, що є недосконалим, оскільки останнє не враховує можливості залучення банками вкладів (депозитів), що посвідчується цінним папером (ощадний сертифікат банків або депозитний сертифікат банку), та не містить вказівки на можливість залучення банком вкладу (депозиту) у банківських металах, що прямо впливає зі статті 47 Закону України «Про банки і банківську діяльність». Недоліком цього Закону є й те, що на відміну від норм, які регулюють кредитні операції, він не містить окремої статті, яка б конкретизувала, які саме банківські операції слід віднести до вкладних (депозитних) операцій, а які ні, та визначала б принципи здійснення вкладних (депозитних) операцій банків.

За результатами дослідження суб'єктного складу сторін договору банківського вкладу дисертантка доводить, що сторонами цього договору є банк (універсальний або спеціалізований) – боржник та вкладник – кредитор. Залучати вклади мають право: а) зареєстровані в Україні банки, внесені до Державного реєстру банків, що свідчить про наявність у них статусу кредитної установи та банківської ліцензії; б) іноземні банки, які мають в Україні акредитовану філію, дані про яку внесені до Державного реєстру банків, що свідчить про наявність у них банківської ліцензії. Вкладником за договором банківського вкладу є фізичні та юридичні особи (резиденти та нерезиденти), у т. ч. фінансові установи, включаючи банки. Суб'єктний склад зобов'язання, що може виникати на підставі договору банківського вкладу, не обмежується особою банку та вкладника. По-перше, закон допускає внесення грошових коштів на вкладний (депозитний) рахунок вкладника іншою фізичною або юридичною особою. По-друге, закон надає фізичній та юридичній особі право укласти договір банківського вкладу (зробити вклад) на користь третьої особи, який за своєю правовою природою є договором на користь третьої

особи (ст. 636 ЦК України). По-третє, динаміка суб'єктного складу цього зобов'язання може мати місце внаслідок відступлення вкладником права вимоги за договором банківського вкладу, спадкування, обтяження прав вимоги вкладника до банку заставою тощо. Дисертантка доводить, що вимоги нового кредитора – фізичної особи, які ґрунтуються на договорі про відступлення права вимоги, не можуть бути задоволені за рахунок коштів Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, оскільки останні мають інше призначення і спрямування (відшкодування вкладникам коштів за їхніми вкладами). На думку дисертантки, доцільним є внесення змін до Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб», які б надали фізичній особі (ам) (новий кредитор (ри), яка (які) до моменту введення у банку тимчасової адміністрації набула право вимоги за договором банківського вкладу, укладеного банком з фізичною особою, право на отримання з боку Фонду відшкодування коштів вкладу, на основі, пропорційній набутих правам вимоги, у межах суми відшкодування, що належала вкладнику. Як виняток із цього не підлягають відшкодуванню кошти за вкладами фізичних осіб, які були залучені банком після визнання його проблемним, з порушенням обмежень на залучення вкладів, установлених відповідним рішенням Правління Національного банку України.

Досліджуючи суб'єктний склад договору банківського вкладу, дисертантка доводить, що відсутність у цивільному законодавстві України норм щодо «спільних банківських рахунків» і «сімейних банківських рахунків» не дає можливості банкам укладати договори банківського вкладу із множинністю осіб на стороні вкладника, що передбачають залучення суми вкладу на вкладний (депозитний) рахунок. З метою надання правового регулювання цим банківським рахункам і надання банківським вкладам залучених на такі рахунки гарантій з боку Фонду гарантування вкладів фізичних осіб дисертантка пропонує зміни до параграфу 3 глава 71, параграфу 1 глави 72 ЦК України та статті 1 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб».

На думку дисертантки, договір банківського вкладу може бути укладений вкладником (його представником), третьою особою як шляхом особистого відвідування банку, так і за допомогою засобів дистанційної комунікації. З огляду на те, що договір банківського вкладу є реальним договором, у відносинах з фізичними особами є публічним договором, договори банківського вкладу в Україні укладаються переважно за моделлю договору приєднання у загальному порядку. Що ж до спеціального (конкурентного) порядку, то останній застосовується, як правило, лише на вимогу спеціального законодавства. У силу норм спеціального законодавства особливістю укладення договору банківського вкладу за моделлю договору приєднання є те, що лише з підписанням індивідуальної частини договору банківського вкладу особа акцептує ofertу банку в цілому. Дисертантка доводить, що договір банківського вкладу (локальний договір) може бути укладений з застосуванням рамкового договору, що характерно для міжбанківських договорів.

На основі аналізу існуючої практики банків і вимог законодавства дисертантка доводить, що до дій сторін договору банківського вкладу, що мають наслідком його укладення, слід віднести таке: 1) оприлюднення банком для ознайомлення вкладників публічної

частини договору банківського вкладу, яка включає у т. ч. види банківського вкладу (депозиту), умови їх залучення, у т. ч. мінімальні суми вкладів, процентні ставки тощо; 2) звернення особи для вибору виду банківського вкладу з урахуванням індивідуального статусу особи (фізична особа, юридична особа тощо); 3) ідентифікація особи, що звернулась до банку з приводу внесення вкладу, перевірка банком її право - дієздатності, та можливого віднесення до пов'язаних з банком осіб, якщо такі не проводились раніше, проведення її автентифікації, якщо така особа звернулась до банку в порядку електронної взаємодії; 4) узгодження умов індивідуальної частини договору банківського вкладу (включаючи вид вкладу (депозиту), суми вкладу (депозиту), строку вкладу (депозиту), якщо договір строковий, розмір процентної ставки за вкладом (депозитом) або доходу в іншій формі; 5) підписання сторонами індивідуальної частини договору; 6) відкриття вкладного (депозитного) рахунку, якщо внесення вкладу не підтверджується ощадним сертифікатом банку, та внесення суми банківського вкладу (депозиту) на вкладний (депозитний) рахунок, з наданням вкладнику документа, що підтверджує внесення суми вкладу (депозиту), або внесення коштів на рахунок банку, якщо внесення вкладу підтверджується ощадним сертифікатом банку з наданням вкладнику вищевказаних підтверджувальних документів; 7) видача вкладнику примірника договору банківського вкладу, а якщо письмова форма договору банківського вкладу підтверджується видачею ощадної книжки, ощадного сертифіката банку, також видача цього документа вкладнику.

Під формою договору банківського вкладу дисертантка розуміє спосіб вираження узгодженої волі сторін договору, який потребує фіксації волевиявлення сторін у паперовому (електронному) документі. Оскільки момент підписання сторонами письмових (електронних) примірників договору банківського вкладу може не збігатися у часі з моментом внесення суми вкладу у банк, письмова форма цього договору вважається дотриманою, якщо внесення грошової суми підтверджено договором банківського вкладу з видачею ощадної книжки або ощадного сертифіката банку чи іншого документа, що відповідає вимогам, установленим законом, іншими нормативно-правовими актами у сфері банківської діяльності (банківськими правилами) та звичаями ділового обороту. Відповідно до цього видача банком зазначеного документа може підтверджувати, але не може замінити письмову форму договору.

На переконання дисертантки, ощадна книжка, що застосовується в Україні, є виключно іменною. Відсутність в Україні ощадних книжок на пред'явника зумовлено нормами законодавства про протидію корупції, а також легалізації (відмиванню) доходів, отриманих злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення. З метою дотримання принципу правової визначеності дисертантка запропонувала закріпити положення про можливість видачі банком лише іменних ощадних книжок в ЦК України.

Дисертантка доводить, що письмова форма договору банківського вкладу вважається дотриманою, якщо внесення грошової суми підтверджено договором банківського вкладу з видачею ощадного сертифіката банку (неемісійний цінний папір), а правовідносини, які

мають місце при залученні банком вкладу (депозиту) з видачею вкладнику депозитного сертифіката банку (емісійний цінний папір), є такими, що виникають на підставі визначеного законодавством емісійно - посвідчувального юридичного складу. Як наслідок дисертантка пропонує узгодити норми параграфу 3 глави 71 ЦК України з нормами Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки».

У дисертації обґрунтовується, що з урахуванням положень банківських правил матеріальним об'єктом зобов'язання, яке виникає на підставі договору банківського вкладу, є грошові кошти (гривня), іноземна валюта та банківські метали. Електронні гроші та цифрові гроші НБУ не можуть бути матеріальним об'єктом зобов'язання, що виникає на підставі договору банківського вкладу. Своєю чергою за відсутності в Цивільному кодексі України норм, які б системно регулювали особливості договору банківського вкладу в банківських металах і договору банківського рахунку в банківських металах, що є недоліком Кодексу, та в цілях усунення суперечності між законом і банківськими правилами, дисертантка запропонувала зміни до параграфу 3 глави 71, параграфу 1 глави 72 ЦК України.

З аналізу банківських правил, що регулюють вкладні (депозитні) операції, об'єктом яких є банківські метали, дисертантка робить висновок, що останні є недосконалыми з огляду на таке: 1) банківські правила не передбачають можливість внесення на вкладний (депозитний) рахунок вкладника суми вкладу у банківських металах третьою особою, що передбачено законом для банківських вкладів у гривні та іноземній валюті; 2) банківські метали можуть бути внесені на вкладний (депозитний) рахунок вкладника та повернуті вкладнику лише без фізичної поставки банківських металів, шляхом її перерахування з поточного рахунку вкладника. Винятком із цього є фізична поставка банківських металів за договором банківського вкладу, укладеного з фізичною особою, письмова форма якого підтверджена ощадним сертифікатом банку; 3) не передбачена можливість відступлення власником вкладного (депозитного) рахунку на користь іншої особи права вимоги за договором банківського вкладу, об'єктом якого є банківські метали; 4) не передбачається можливість реалізації майнових прав на банківські метали відповідно до договору застави. Це свідчить про невідповідність положень банківських правил у сфері вкладних (депозитних) операцій банківським правилам у сфері валютних операцій, які забороняють використовувати як заставу готівкову іноземну валюту і банківські метали, але роблять виняток для операцій із застави майнових прав на кошти в іноземній валюті та/або банківських металах, які знаходяться на рахунках у банках; 5) за бажанням вкладника сума банківського вкладу та процентів за вкладом (депозитом) у банківських металах може бути сплачена банком у банківських металах або у гривні. Зазначене свідчить про невідповідність цих положень банківських правил нормам частини 3 статті 5 Закону України «Про валюту і валютні операції», з огляду на які проценти за вкладами (депозитами) у банківських металах можуть бути сплачені не тільки в гривні, а й у іноземній валюті; 6) не передбачається можливість сплати доходу за вкладом у банківських металах у формі, відмінній від процентів.

У дисертації доводиться, що за відсутності у договорі банківського

вкладу, за яким у вклад залучено банківські метали, розміру процентної ставки, в силу правової природи об'єкта вкладу, до цього договору не може бути застосована облікова процентна ставка Національного банку України. Для усунення зазначеного недоліку дисертантка пропонує встановити в законі диспозитивну норму, яка б передбачала на такий випадок застосування облікової ціни банківського металу, встановленої Національним банком України.

При дослідженні прав та обов'язків сторін договору банківського вкладу дисертантка обґрунтовує таке. На думку дисертантки, основним обов'язком банку є обов'язок щодо повернення вкладнику суми вкладу та сплати процентів за банківським вкладом, або доходу в іншій формі. Отже, умови договору банківського вкладу не можуть ставити під відміну зобов'язання банку повернути вклад та сплатити проценти або інший дохід. У дисертації доводиться, що закінчення строку строкового банківського вкладу або настання обставин повернення суми вкладу, внесеного на інших умовах повернення, має своїм наслідком не продовження строку дії такого договору на тих саме умовах, а трансформацію такого вкладу у «вклад на вимогу», який обслуговується банками за нижчими процентними ставками. Оскільки договір банківського вкладу є оплатним, формою його оплатності є проценти або дохід у іншій формі, який сплачується на умовах та в порядку, встановленому договором. З огляду на це застосування у договорі банківського вкладу процентної ставки у розмірі «нуль» процентів або «негативної» процентної ставки, яка з'явилась у банківській практиці європейських країн у останні роки, є неможливим. Це, зокрема, зумовлено тим, що негативна процентна ставка є формою доходу банку, а не вкладника, тим більше, що на відміну від економічно розвинутих країн в Україні на цей час для її застосування немає економічних передумов. Дисертантка обґрунтовує, що розмір процентної ставки вказується в договорі банківського вкладу при застосуванні фіксованої процентної ставки. На відміну від цього при застосуванні змінюваної процентної ставки у договорі фіксується порядок (формула) її визначення. Сторони договору банківського вкладу є вільними в обранні типу процентної ставки. Однак у договорі банківського вкладу, письмова форма якого посвідчується ощадним сертифікатом банку, може бути встановлена лише фіксована процентна ставка, що зумовлено тим, що обов'язковим реквізитом цього цінного паперу є саме процентна ставка, а не порядок її визначення.

За результатом аналізу норм цивільного і банківського законодавства дисертантка обґрунтовує, що місячний строк, який передбачено частиною 2 статті 1061 ЦК України, встановлено законодавцем для захисту прав споживачів фінансових послуг, яким надається тривалий строк для того, щоб прийняти усвідомлене рішення, отримати банківський вклад або залишити його на нових умовах, встановлених банком. Диспозитивність норм закону дає змогу банкам усунути можливість їх застосування, що свідчить про недосконалість цих норм Закону. Дисертантка вважає, що для усвідомленого прийняття вкладником рішення щодо долі вкладу достатньо більш стислого строку, але з вилученням з Закону диспозитивних норм, які можуть бути використані банком для нав'язування не вигідних вкладнику умов договору. Для усунення

цих недоліків Закону дисертантка пропонує внести зміни до абзацу 2 частини 2 статті 1061 ЦК України.

Дисертантка доводить, що імперативна заборона одностороннього зменшення банком процентної ставки за договором строкового банківського вкладу стосується виключно договорів банківського вкладу, в яких встановлена фіксована процентна ставка. Якщо ж у договорі банківського вкладу встановлена змінювана процентна ставка, то в такому разі збільшення або зменшення процентної ставки залежить не від волі банку, а від коливань узгодженого сторонами індексу, який застосований у формулі розрахунку змінюваної процентної ставки. Аналогічні наслідки характерні й для зменшення процентної ставки за відсутності у договорі розміру процентної ставки та застосуванні облікової ставки НБУ.

Дисертантка також обґрунтовує, що за договором банківського вкладу, письмова форма якого підтверджена ощадним сертифікатом банку, розмір процентної ставки за банківським вкладом не може бути змінений. Це зумовлено таким: а) ощадний сертифікат банку є цінним папером, який знаходиться в обігу від дати видачі сертифіката безпосередньо вкладнику до дати, з якої власник сертифіката отримав право вимоги за вкладом (депозитом); б) згідно з імперативними вимогами закону обов'язковим реквізитом цінного паперу є процентна ставка, а не порядок її визначення.

На думку дисертантки, якщо оплатність договору банківського вкладу, окрім процентів, може бути виражена у іншій формі доходу вкладника (банківські метали, цінні папери тощо), у т. ч. може бути комбінованою. Оскільки стосовно іншої форми доходу вкладника у Кодексі немає диспозитивних норм, умови та порядок сплати такого доходу мають бути встановлені сторонами у договорі та є його істотними умовами.

За результатами проведеного дослідження, для комплексного правового регулювання процентів, дисертантка пропонує усі основні положення про проценти згрупувати в статті 536 ЦК України, виклавши цю статтю Кодексу у новій редакції.

Сформульовані в дисертаційній роботі висновки та пропозиції можуть мати значення: для вдосконалення норм цивільного та банківського законодавства України, що регулюють зобов'язання, які виникають на підставі договору банківського вкладу; для подальшого їх застосування у банківській практиці; при здійсненні правосуддя; для узагальнення судової практики; для регуляторної діяльності Національного банку України; для навчального процесу та науково-дослідної діяльності тощо.

2.3. Ключові слова дисертації

вклад (депозит), договір банківського вкладу, договір, правочин, зобов'язання, правовідношення, реальний договір, диспозитивність, імперативність, оплатність, проценти, процентна ставка, тип процентної ставки, складні проценти (капіталізація), авансові проценти, дохід, виконання зобов'язань

2.4. Посилання, за яким розміщено текст дисертації

<https://docs.idpk.org/dyachenko-tetyana-gennadiyivna/>

2.5. Публікації здобувача, зараховані для захисту

Яценко Т.Г. Істотні умови договору банківського вкладу за цивільним законодавством України.

Альманах права. Тлумачення права: від теорії до практики. Випуск 12. Київ: Інститут держави і права імені В. М. Корецького НАН України. 2021. С. 282 – 287.

Рік	2021
Ключові слова	Договір, договір банківського вкладу, правочин, умови договору, істотні умови договору, предмет договору
DOI	10.33663/2524-017X-2021-12-47
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	http://almanahprava.org.ua/en/issues/volume-12/d_yachenko-t.-g.html

Д'яченко Т.Г. Відступлення права вимоги за договором банківського вкладу за цивільним законодавством України. Держава і право: Збірник наукових праць. Юридичні і політичні науки. Випуск 90 / Ін-т держави і права імені В. М. Корецького НАН України. Київ: Вид-во «Юридична думка». 2021. С. 65 – 77.

Рік	2021
Ключові слова	Банківський вклад, договір банківського вкладу, банк, вкладник, проценти, гроші, грошове зобов'язання, проценти, цінні папери
DOI	10.33663/1563-3349-2021-90-65
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://derzhava-i-pravo.com.ua/files/issues/%D0%94%D0%B5%D1%80%D0%B6%D0%B0%D0%B2%D0%B0%20%D1%96%20%D0%BF%D1%80%D0%B0%D0%B2%D0%BE.%20%D0%92%D0%B8%D0%BF%D1%83%D1%81%D0%BA%2090.pdf

Д'яченко Т. Г. Щодо публічності договору банківського вкладу за цивільним законодавством України. Альманах права. Актуальні проблеми правового розвитку в умовах війни та післявоєнної відбудови держави. Випуск 13. Київ: Інститут держави і права імені В. М. Корецького НАН України. 2022. С. 385 – 391.

Рік	2022
Ключові слова	Договір, правочин, банківський вклад, договір банківського вкладу, кошти, проценти, публічний договір, договір приєднання
DOI	10.33663/2524-017X-2022-13-61
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	http://almanahprava.org.ua/en/issues/volume-13/d_yachenko-t.html

3. Захист

3.1. Посилання, за яким здійснюватиметься онлайн-трансляція захисту

<https://docs.idpk.org/dyachenko-tetyana-gennadiyivna/>

4. Разова рада

4.1. Дата рішення Вченої ради про утворення разової ради 27.04.2023

Голова разової ради

ПІБ	Венецька Марина Віталіївна
Місце роботи	Інститут держави і права імені В.М.Корецького Національної академії наук України
Посада	Старший науковий співробітник (Основне місце роботи)
Факультет або інший структурний підрозділ	Проблем цивільного, трудового і підприємницького права
Науковий ступінь	Кандидат наук, 12.00.03 Цивільне право і цивільний процес; сімейне право; міжнародне приватне право
Дата отримання диплома доктора філософії (кандидата наук)	24.04.1985
ORCID	0000-0002-7082-9426

Публікації за тематикою дисертації

Венецька М.В. Строки виконання договірних зобов'язань: проблеми правозастосування// Правова держава. 2021. № 32. С. 330-340

Рік	2021
Ключові слова	строк виконання зобов'язання, строк виконання договору, забезпечувальні зобов'язання
DOI	10.33663/0869-2491-2021-32-330-340
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	http://pravova-derzhava.org.ua/en/issues/volume-32/venetska-maryna.html

Венецька М.В. Розширення конструкцій заміни сторони у зобов'язанні у цивільному законодавстві України // Правова держава. 2020. № 31. С.298-305

Рік	2022
Ключові слова	зобов'язання, заміна сторони у зобов'язанні, кредитор, боржник, цесія, делегація, новація
DOI	10.33663/0869-2491-2020-31-298-305
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	http://pravova-derzhava.org.ua/en/issues/volume-31/venetskay-marina.html

Anatoliy Babaskin, Maryna Venetska, Alla Smorodyna

Material Terms and Conditions of Trademark License Agreement in the Civil Law of Ukraine (Істотні умови ліцензійного договору на використання торговельної марки за цивільним законодавством України). *Science and Innovation*, 17(5), 83–94. Англomовна версія журналу (ISSN 2409-066) включено до наукометричної бази даних Web of Science (індекс цитування нових джерел Emerging Sources Citation Index, ESCI). З липня 2019 року журнал «Science and innovation» (ISSN 2409-9066) входить до бази даних Scopus

Рік	2021
Ключові слова	істотні умови, ліцензійний договір на використання торговельної марки, торговельна марка, знак для товарів і послуг
DOI	10.15407/scine17.05.083
Одноосібне авторство	ні
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://doi.org/10.15407/scine17.05.083

Рецензент

ПІБ	Короєд Сергій Олександрович
Місце роботи	Інститут держави і права імені В.М.Корецького Національної академії наук України
Посада	провідний науковий співробітник (Сумісництво)
Факультет або інший структурний підрозділ	Проблем цивільного, трудового і підприємницького права
Науковий ступінь	Доктор наук, 12.00.03 Цивільне право і цивільний процес; сімейне право; міжнародне приватне право
Дата отримання диплома доктора філософії (кандидата наук)	–
ORCID	0000-0001-7899-957X

Публікації за тематикою дисертації

Короєд С. О. Проценти при порушенні договору грошової позики (кредиту) в світлі висновків Конституційного Суду України / С. О. Короєд // Київський часопис права. 2022. № 2. С. 20–25.

Рік	2022
Ключові слова	позика, кредит, договір, проценти, грошові кошти, плата, користування, прострочення, відповідальність, грошове зобов'язання, судова практика
DOI	10.32782/klj/2022.2.3
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://doi.org/10.32782/klj/2022.2.3

Визнання недійсним договору відчуження нерухомого майна (без застосування реституції) як ефективний спосіб захисту права власності на нього / С. О. Короєд // Держава і право: Збірник

наукових праць. Юридичні і політичні науки. Випуск 86 / Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України. – Київ: Вид-во «Юридична думка», 2019. – С. 96–105.

Рік	2019
Ключові слова	договір, недійсність договору
DOI	10.33663/1563-3349-2019-86-96
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://derzhava-i-pravo.com.ua/articles/86-96.pdf

Serhii O. Koroied, Heorhii H. Kharchenko, Tetiana B. Pozhodzhuk, Antonina I. Sabovchuk, Yevhen O. Butyrin. Legal and Organizational Framework for Financial Leasing in Ukraine and Cyprus: A Comparative Analysis (Правова та організаційна база фінансового лізингу в Україні та на Кіпрі: порівняльний аналіз) // Journal of Legal, Ethical and Regulatory Issues. – 2019. – Vol: 22, Issue: 4. – P. 1–9. Scopus

Рік	2019
Ключові слова	Фінансовий лізинг, Закон України про фінансовий лізинг, Кіпрський закон про лізинг, Проект Закону про фінансовий лізинг, Міжнародні стандарти, Європейський досвід
DOI	–
Одноосібне авторство	ні
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	https://www.abacademies.org/articles/legal-and-organizational-framework-for-financial-leasing-in-ukraine-and-cyprus-a-comparative-analysis-8566.html

Офіційний опонент

ПІБ	Лепех Світлана Михайлівна
Місце роботи	Заклад вищої освіти “Український католицький університет”
Посада	доцент (Основне місце роботи)
Факультет або інший структурний підрозділ	Факультет суспільних наук
Науковий ступінь	Кандидат наук, 12.00.03 Цивільне право і цивільний процес; сімейне право; міжнародне приватне право
Дата отримання диплома доктора філософії (кандидата наук)	30.06.2004
ORCID	0000-0002-2111-1100

Публікації за тематикою дисертації

Правові наслідки порушення прав споживача банківських депозитних послуг\ Прикарпатський юридичний вісник. Випуск 1(42), 2022. С. 46-49.

Рік	2022
-----	------

Ключові слова	депозит, споживач, послуга, пеня, моральна шкода
DOI	10.32837/puuv.v0i1(42).
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	http://pju.nuoua.od.ua/v1_2022/3.pdf

Сторони споживчого договору фінансового лізингу \ \ Підприємство, господарство і право. № 6\2021.С.34-38

Рік	2021
Ключові слова	фінансовий лізинг, оренда, фінансова послуга, лізингодавець, лізингоодержувач, споживач, споживчий договір
DOI	10.32849/2663-5313/2021.6.06
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	http://pgp-journal.kiev.ua/archive/2021/6/6.pdf

Умови договору банківського вкладу. Юридичний науковий електронний журнал. № 5/2020. С. 63 - 65.

Рік	2020
Ключові слова	депозит (вклад), вкладник, банк, фінансова послуга, депозитна послуга, гроші, банківські метали, проценти
DOI	10.32782/2524-0374/2020-5/13
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	http://lsej.org.ua/5_2020/15.pdf

Офіційний опонент

ПІБ	Панова Людмила В`ячеславівна
Місце роботи	Київський національний університет імені Тараса Шевченка
Посада	доцент (Основне місце роботи)
Факультет або інший структурний підрозділ	Навчально-науковий інститут права
Науковий ступінь	Кандидат наук, 12.00.03 Цивільне право і цивільний процес; сімейне право; міжнародне приватне право
Дата отримання диплома доктора філософії (кандидата наук)	09.10.2002
ORCID	0000-0002-1393-8626

Публікації за тематикою дисертації

Деякі питання правової природи договору еквайрингу\\ Підприємництво, господарство і право. №7\2018. С.47-53

Рік	2018
Ключові слова	модель договору еквайрингу
DOI	-
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	http://pgp-journal.kiev.ua/archive/2018/7/8.pdf

Банківський рахунок як ключова ознака банківських операцій\\ Підприємництво, господарство і право. №3\2019. С.57-62

Рік	2019
Ключові слова	банківська операція, банківські правовідносини, зобов'язання, спрямовані на надання банківських послуг, договір банківського рахунку, договір банківського вкладу (депозиту), кредитний договір, банківський рахунок
DOI	-
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	http://pgp-journal.kiev.ua/archive/2019/3/12.pdf

Ковенантні умови в кредитних договорах як правовий інструмент стабільності економічного розвитку\\ Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції № 6. 2021. С.28-36

Рік	2021
Ключові слова	договір, зобов'язальне право, договірне право, ковенантні умови договору, ковенант, фінансовий ковенант
DOI	10.32782/392215
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	http://pgp-journal.kiev.ua/archive/2019/3/12.pdf

Офіційний опонент

ПІБ	Подольак Світлана Анатоліївна
Місце роботи	Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»
Посада	Доцент (Основне місце роботи)
Факультет або інший структурний підрозділ	Факультет соціології і права
Науковий ступінь	Кандидат наук, 12.00.04 Господарське право, господарсько-процесуальне право

Дата отримання диплома доктора філософії (кандидата наук)	26.01.2011
ORCID	0000-0001-9981-0713

Публікації за тематикою дисертації

Правове регулювання франчайзингу у світі\ \ Юридичний науковий електронний журнал. № 5/2022. С. 654-657

Рік	2022
Ключові слова	правове регулювання франчайзингу, договір франчайзингу, франчайзер, франчайзі, комерційна концесія
DOI	10.32782/2524-0374/2022-5/158
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	http://lsej.org.ua/5_2022/158.pdf

Проблеми правового регулювання договору аутсорсингу в Україні\ \ Юридичний вісник. 2020. №6. С.138-144.

Рік	2020
Ключові слова	господарський договір, надання послуг аутсорсингу, замовник, аутсорсер
DOI	10.32837/yuv.v0i6.2039
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	http://yuv.onua.edu.ua/index.php/yuv/article/view/2039

Господарський договір про надання маркетингових послуг в Україні. Юридичний вісник. 2019. № 4. С. 119-124.

Рік	2019
Ключові слова	господарський договір, надання маркетингових послуг, замовник, виконавець
DOI	10.32837/yuv.v0i4.978
Одноосібне авторство	так
Містить державну таємницю / службову інформацію	ні
Посилання	http://yuv.onua.edu.ua/index.php/yuv/article/view/978

Підтвердження

Я підтверджую, що:

- я належним чином уповноважений/а закладом освіти/науковою установою на подання цього повідомлення, і за потреби надам документ, який підтверджує ці повноваження

- усі відомості, викладені у цьому повідомленні, є достовірними

Документ підписаний електронним підписом

Скрипнюк Олександр Васильович

01.05.2023